

kommer herop på talerstolen, tage forskud på den skræmmekampagne, der vil blive fremført senere i dag. Lad mig nævne to eksempler, som oppositionen har fremført.

Påstand nr. 1: Kommunerne har fået det dårligere. Nej, i Venstre er vi stolte af, at vi har været med til at løfte den offentlige sektor op på et historisk højt niveau. Der er aldrig blevet brugt så mange penge på offentlig service som nu. Faktisk sætter vi danmarksrekord. I 2007 afsætter vi 31 mia. kr. mere, end der blev brugt i 2001 under den tidligere regering. Sagt på en anden måde svarer det til 10.000 kr. for hver eneste familie i Danmark. Og hovedparten af midlerne går til bedre service, 12 mia. kr. til serviceområdet, 8 mia. kr. til socialområdet, 8 mia. kr. til undervisningsområdet.

Det er klart, at man, når kommuner skal harmonisere forskellige serviceniveauer og lægges sammen, skal finde et nyt serviceniveau. Man kan ikke bare tage den højeste fællesnævner på alle serviceområder og så føre den videre i den nye samlende kommune. Man må finde en fællesprioritering.

Påstand nr. 2: Der er nedskæringer i skoler og børnehaver. Man kunne have haft et lønligt håb om, at Danmarks Lærerforenings fantasifulde kampagne og BUPL's usaglige skræmmekampagne og beregninger ikke havde fundet vej her til Christiansborg. Man skulle måske have troet, at Folketingets partier holdt sig for seriøse til den slags smædekampagner, især nu hvor BUPL jo selv har indrømmet, at de har brugt forkerte tal. Men nej, Socialdemokraterne bed bl.a. på, og de ukorrekte tal, de usaglige påstande og de fremmanede skræmmebilleder er blevet en del af Socialdemokraternes retoriske arsenal.

Kampagnen mod regeringen er i gang, godt orkestreret af oppositionen og venstrefløjen og en række fagforbund, der bevidst og behårdt finder på nye tal. Faktisk minder det lidt om den børneleg, der hedder tænk på et tal, men metoder og redskaber er dog så ekstreme, at deres kampagneform tager børn og forældre som gidsler.

Hvad er sandheden? Sandheden er den, at antallet af børn pr. fuldtidsansat i landets børnehaver er faldet fra 7,1 i 2001 til 6,4 i 2005. Der er altså flere voksne om hvert barn end tidligere. Og i 2007 afsætter vi 300 mio. kr. ekstra til bedre kvalitet i dagtilbudene.

Sandheden er den, at regeringen har afsat flere penge til landets folkeskoler, og samtidig har vi strammet op på fagligheden. Og i virkelighe-

den kender de danske forældre denne sandhed. Over 80 pct. af forældrene til børn i daginstitutioner og børn i grundskole er tilfredse med den service, kommunerne giver deres børn.

Jeg fristes til at sige, at jeg ikke ved, om Socialdemokraterne er lige så tilfredse med det, deres formand leverer, som de danske forældre er med skolen og daginstitutionerne. Indrømmet, jeg synes, det var en spændende og modig beslutning, medlemmerne traf med valget af ny formand, men forventningens glæde er som bekendt den største. Socialdemokratiet i fru Helle Thorning-Schmidts hænder fører pendulpolitik. Bedst som man har indstillet synet på, at Socialdemokraterne er herovre, vupti, så er de på den modsatte side. Man kunne selvfølgelig vælge at imitere en tennistilskuer på bageste række for at følge S's pendulpolitik, eller man kan vælge den radikale løsning at sætte sig i midten. Før eller siden kommer S til R på den måde, det fører bare ikke til nogen langvarig samhørighed.

Lad mig give et par konkrete eksempler på pendulets svingninger:

Integrationspolitik. Før sommerferien i 2005 indgik Socialdemokraterne en integrationsaftale. Efter sommerferien sprang Socialdemokraterne fra aftalen. Og nu er fru Helle Thorning-Schmidts pendul næsten tilbage ved den første position. Hun sagde nemlig i sin beretning på kongressen i Aalborg, at det er bydende nødvendigt, at vi når frem til en bred politisk enighed om en markant styrkelse af integrationsindsatsen.

Men det er ikke det eneste sted, pendulet er i svingninger. Lad os tage skattestoppet. I maj 2005 hed det fra den socialdemokratiske ordfører:

Vi synes, skattestoppet er en dårlig idé. Vi er meget imod skattestoppet. Vi mener stadig, at skattestoppet er forkert.

Kl. 10.20

Efter et års tid hed det så: Når vi siger ja til skattestoppet, er det for at give danskerne tryk. Og nu er pendulet nærmest i midten af sin svingbane igen, hjemme hos De Radikale. Fru Helle Thorning-Schmidt vil nemlig nu have en ambitiøs skattereform, men vi ved jo godt, at når S taler om skattereformer, især de ambitiøse af slagsen, så kan man med god grund begynde at ryste i bukserne af skræk. Da de sidst havde regeringsansvaret, gav de os jo en ny skat eller afgift en gang om måneden.

Velfærdsforliget: Da fru Helle Thorning-Schmidt fik indgået sit første forlig, nemlig vel-